

JÉGÉČKO

školní časopis při Gymnáziu a SOŠPg Jeronýmova

Návštěva Parlamentu ČR

Vize studentů o
budoucnosti EU

Rozhovor s Magdou
Bittnerovou

Ahoj, pozdrav Pán Bůh, šalom, salám!

Zdravím všechny čtenáře posledního Jégéčka tohoto školního roku! Zdravím všechny čtenáře bez ohledu na pohlaví, vyznání či rasovou příslušnost! Věřte, v těchto dobách, kdy se obyvatelstvo naší krásné Evropy mísí s obyvatelstvem neméně krásných jiných kontinentů, je třeba tolerance. Tolerance je vlastně třeba vždy, tak prosím tolerujte to, že ono poslední Jégéčko tohoto školního roku vychází v posledním týdnu školního roku. Také prosím za toleranci té skutečnosti, že vás výjimečně nezdraví úvodním slovem naše Lenka, z boží vůle šéfredaktorka, nýbrž její pravá ruka i noha, krásná, chytrá a sympatická editorka Lucka. Lenka nás minulý týden opustila. Nepanikařte! Neodešla na dobro, alebrž se k naší smůle intenzivně věnuje své budoucí kariéře herečky a vyjela tak na prázdniny o něco dříve. Tak snad nám to pro jednu odпустíte a nezanevřete na toto číslo, jehož vydání stálo mnoho krve, potu a slz. Ale co bychom pro Vás, milí čtenáři, bez ohledu na pohlaví, vyznání či rasovou příslušnost, neudělali?

Tak už jen přeji příjemné počtení a krásné léto a na viděnou v září, ve školním roce 2015/2016!

Za celou redakci
Lucie Vondrášková

3 Novinky

- 3 Návštěva Parlamentu ČR
- 3 Turistický kurz Slovensko

4 Očima studentů

- 4 Evropa za 50 let
- 7 #Praxe
- 9 Vzpomínky na Anglii

11 Rozhovor...

- 11 ...s p. Hrádkovou na téma: akademie

12 Naši absolventi

- 12 Magda Bittnerová

Jejda!

Do minulého čísla se vkradl velmi zákeřný šotek!

Dáváme na vědomí, že rozhovor z minulého čísla byl se Zuzkou Mormanovou a Zuzka nemá s vikinky dle našich informací nic společného!

Šotek se tímto Zuzce omlouvá :(

Návštěva Parlamentu ČR

Dne 25. května měli studenti třídy septima možnost nahlédnout do prostor Senátu a Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Sešli jsme se v 8 hodin v Praze na Černém mostě a metrem se dopravili až k Valdštejnskému paláci pod Pražským hradem, který je sídlem senátu. Zde jsme si prohlédli hlavní sál, ve kterém se nachází například původní freska Albrechta z Valdštejna jako římského boha Marta na válečném voze nebo masivní krb. Celá prohlídka se nesla spíše v dějepisném a uměleckém duchu, což však vůbec nevadilo, jelikož

vše o fungování senátu již víme z hodin ZSV. Bohužel nám však nebylo umožněno prohlédnout si jízdárnu, tedy místnost, kde se

konají schůze senátu.

Po krátké zastávce ve Valdštejnské zahradě jsme pokračovali do informačního centra

Poslanecké sněmovny, kde jsme zhlédli dokument o historii sněmovny a také o legislativním procesu. Poté nás průvodkyně zavedla přímo do prostor Thunovského paláce, kde jsme měli možnost nahlédnout přímo do hlavního jednacího sálu poslanecké sněmovny. Vyslechli jsme si také jak vypadá běžný týden poslance, jak probíhá hlasování nebo kde na poslance čekají novináři.

Díky této exkurzi jsme si zopakovali své vědomosti z hodin ZSV a zjistili jsme, jak funguje náš parlament po technické stránce.

Ondřej Sluněčko

Turistický kurz Slovensko

Dne 7.6. jsme se jako skupina složená ze studentů 2.A, 2.B a sexty vydali na turistický kurz na Slovensko, přesněji na Malou Fatru do chaty Vo Vyhnanej. Jak vypadal celý týden plný našlapaných kilometrů a spálených kalorií (a nejen těch) si můžete přečíst níže.

DEN 1. – PŘÍJEZD

Autobusem se line vůně řízků, toustů a všelijakých dobrot. Slunce pálí a vyhřívá autobus na vysoké teploty. Odpočítáváme minuty do chvíle, kdy budeme na místě.

DEN 2.

Po výšlapu na Malý Rozsutec nás domů pohání vidina sprchy. Na své pokoje si s sebou odnášíme puchýře, bolestí nohou, blá-

to až za ušima, ale také dojmy z prvního dne. Modlíme se, aby nás další den nepřipravil o nohy úplně.

DEN 3.

Nepříznivé ranní počasí nás donutilo ke změně plánu, a tak trávíme celé odpoledne ve wellness centru. Po předešlém dni to všichni vítáme s nadšeným úsměvem.

DEN 4.

Po hřebenovém výstupu cítíme bolavé nohy, ale co víc, cítíme části svého těla silně popálené od sluníčka. Panthenol dochází, bolestí přibývá. I přesto hodnotíme den jako skvěle vyvedený.

DEN 5.

Nohy nás neposlouchají, dech nestačí, slunce pálí, někteří z nás se cítí na konci svých sil. I přesto to nevzdáváme a duševní energie máme stále dostatek.

DEN 6. – ODJEZD

Po krátkém výletě a tradičním slovenském obědě už jsme připraveni jet domů. Odvážíme si s sebou nejen odřeniny a spáleniny, ale hlavně spoustu nezapomenutelných a krásných vzpomínek.

Tereza Štěpařová

Evropa za 50 let

Regionální Deník společně s Evropskou komisí opět vyhlásil literární soutěž pro studenty středních škol Otevřená Evropa. Letos byla vyhlášena čtyři témata zaměřená na „stopy“ EU kolem nás, problémy chudých států, migraci jejich obyvatel, dobrovolnou práci a vizi o budoucnosti Unie. Tři z našich studentů se svými články zvitězili v okresním kole a postoupili do kraje, zároveň byly otisknuty v Libereckém deníku.

Tomáš Fogl:
Odposlechnuto

Píše se rok 2050, svět se za několik posledních desetiletí razantně proměnil, zejména na bázi politické mapy světa. Život obyčejných lidí zůstal v mnoha ohledech podobný. Rodina Nováková se jako každý večer sešla u své Ultra HD televize s 3,5 metrovou úhlopříčkou.

TV: (znělka) Dnes je 25. 5. 2050 a právě začíná dnešní zpravodajská relace.

pan Novák: Mílo! Zprávy! Padej od toho počítače a pojď se dívat!

Míla: (otráveně) Už zase?

TV: Vítejte u zpráv. Začínáme krátkým přehledem. Pokračují boje na hranicích Ruské federace a Evropské unie. Jednotky EU dnes překročily řeku Dněpr a pokračují dále na východ. Cestou ničí ruské tábory a shazují sochy bývalého slavného vůdce federace, Vladimira Putina. Ruské jednotky se až podezřele ochotně stahují dále na své území. Zítřka kvůli tomuto vývoji zasedá krizový štáb EU.

pan Novák: No jo, tyhle štáby nám byl čert dlužen! Berou ne-

horázné peníze a my nemáme ani euro nazbyt.

Míla: Jo, tati, zítřka budu potřebovat 10 euro, jedeme se třídou do Španělské provincie na exkurzi.

pan Novák: Kde na to mám vzít? Pořád nám říkají jak jsme na tom dobře jako EU, když zvládneme válčit s Rusákama a údajně se nám zvedá životní úroveň, ale na školství nikdo nedá ani cent!

TV: Z kosmodromu Václava Havla v Pardubicích zítřka odstartuje další raketoplán se 102 cestujícími na Měsíc. Prezident EU označil prozatímní rozvoj evropské kolonie na Měsíci jako 100% úspěšný. Současný počet obyvatel přesahuje 10 tisíc, což je téměř dvojnásobek konkurenční kolonie Severní USA.

paní Nováková: To mají z těch fastfoodů, Amíci!

TV: Na dnešním zasedání Evropského parlamentu se opět bouřlivě diskutovalo o připojení Řecka zpět do EU. Řecko bylo z EU vyloučeno v roce 2038 po 1. řecko-turecké válce o Kypr. Zástupci české provincie přednesli emotivní projev, kterým dali jasně najevo odmítavý postoj naší provincie, alespoň dokud nám nebudou zpět navraceny naše peníze, které jsme Řecku půjčili za 50 let.

pan Novák: No jo, tyhle štáby nám byl čert dlužen! Berou ne-

Literární soutěž OTEVŘENÁ EVROPA

2026.

pan Novák: (otvírá si pivo) Jo, ten Zeman, toho jsem nikdy neměl rád!

paní Nováková: Vždyť si ho volil, když před 20 lety znovu kandidoval, tak si pořád nestěžuj.

TV: Chladné vztahy mezi USA a EU dále trvají. Tyto vztahy způsobila kritika od zástupců EU kvůli stále trvajícím občanským válce mezi Severní a Jižní USA. Ta propukla v roce 2043 po zvolení Mustafa Fudghího, muslimského občana USA, prezidentem. Jižní USA ho odmítla z důvodu údajné dřívější kooperace s dnes již neexistujícím Islámským státem, zničeným v roce 2023 společnými silami EU a USA.

Míla: Co to znamená muslim, tati?

2 | LIBERECKO deník 10. března 2015

Okresní vítězové literární soutěže Otevřená Evropa Jak vidí studenti Evropu za padesát let?

Originální pohled talentovaných studentů libereckého Jeronyma na Evropskou unii zabalová v soutěži Deník. Tři postoupili do kraje

Tomáš Fogl: Odposlechnuto

Literární soutěž OTEVŘENÁ EVROPA

Píše se rok 2050, svět se za několik posledních desetiletí razantně proměnil, zejména na bázi politické mapy světa. Život obyčejných lidí zůstal v mnoha ohledech podobný. Rodina Nováková se jako každý večer sešla u své Ultra HD televize s 3,5 metrovou úhlopříčkou.

TV: (znělka) Dnes je 25. 5. 2050 a právě začíná dnešní zpravodajská relace.

pan Novák: Mílo! Zprávy! Padej od toho počítače a pojď se dívat!

Míla: (otráveně) Už zase?

TV: Vítejte u zpráv. Začínáme krátkým přehledem. Pokračují boje na hranicích Ruské federace a Evropské unie. Jednotky EU dnes překročily řeku Dněpr a pokračují dále na východ. Cestou ničí ruské tábory a shazují sochy bývalého slavného vůdce federace, Vladimira Putina. Ruské jednotky se až podezřele ochotně stahují dále na své území. Zítřka kvůli tomuto vývoji zasedá krizový štáb EU.

pan Novák: Kde na to mám vzít? Pořád nám říkají jak jsme na tom dobře jako EU, když zvládneme válčit s Rusákama a údajně se nám zvedá životní úroveň, ale na školství nikdo nedá ani cent!

TV: Z kosmodromu Václava Havla v Pardubicích zítřka odstartuje další raketoplán se 102 cestujícími na Měsíc. Prezident EU označil prozatímní rozvoj evropské kolonie na Měsíci jako 100% úspěšný. Současný počet obyvatel přesahuje 10 tisíc, což je téměř dvojnásobek konkurenční kolonie Severní USA.

paní Nováková: To mají z těch fastfoodů, Amíci!

TV: Na dnešním zasedání Evropského parlamentu se opět bouřlivě diskutovalo o připojení Řecka zpět do EU. Řecko bylo z EU vyloučeno v roce 2038 po 1. řecko-turecké válce o Kypr. Zástupci české provincie přednesli emotivní projev, kterým dali jasně najevo odmítavý postoj naší provincie, alespoň dokud nám nebudou zpět navraceny naše peníze, které jsme Řecku půjčili za 50 let.

pan Novák: No jo, tyhle štáby nám byl čert dlužen! Berou ne-

paní Nováková: Vždyť si ho volil, když před 20 lety znovu kandidoval, tak si pořád nestěžuj.

2015 Evropský rok pro rozvoj

Matěj Pur: Velká válka / Velký Mír

Píše se rok 2050. Už lo let na Zemi válka - na jedné straně Spojené státy americké (USA), na druhé Novorozvětský stát (NSSR), na třetí Svaz internetových společností (SIS).

pan Novák: To jsou ty přičemoudlý teroristi!

Míla: Takže Mohamed od nás ze třídy je terorista?

pan Novák: Jo, dej si na něj pozor!

Míla: Ale vždyť je v pohodě, párkrát jsem u něj byl a jeho rodiče jsou moc milý...

pan Novák: Ty jsi byl u něj doma? Zakazuji ti se s ním stýkat!

Míla: Ale tati...

pan Novák: Žádný ale! Já jsem rád, že jsme většinu těch muslimů dostali pryč.

paní Nováková: Jak dostali? Když byla válka s Islámským státem, tak jsi jen seděl na zadku a nadával...

pan Novák: Pš! Zprávy!

TV: Hlídku na Merkel Bridge, spojujícím Tunisko a Maltu, dnes zadržela další kamiony převážející uprchlíky ze Severní Afriky. Jeden z řidičů kamionu raději zvolil chladné vody Evropského moře před zadržením. V letošním roce už evropská policie zadržela 49 kamionů převážející uprchlíky a odhaduje se, že dalším zhruba 50 se mohlo podařit projet na Sicílii a dále do Italské provincie. Sicilská samospráva kvůli uprchlíkům vyhlásila krizový stav. Uprchlíci prchají před takzvanou „Válkou o vodu“, která vypukla loni na podzim po extrémně suchém létě.

pan Novák: Ať si zůstanou, kde jsou, nás vyžítat nebudou!

Míla: Ale tati, viděl jsi někdy nějakého z těch uprchlíků?

pan Novák: Ticho! Nemluv o věcech, kterým nerozumíš.

TV: A nakonec jedna pozitivní zpráva. Letos na podzim se otevře dlouho plánovaná rychlodráha z centra Prahy na Letiště Václava Havla. O té se debatuje již od roku

2005, až před 5 lety byl však položen základní kámen a letos se trať dokončí. Celá trať bude fungovat na magnetickém principu, z letiště by měl přepravit cestující do centra za 11 minut. Po tunelu Blanka, otevřeném loni, je to už druhá dlouho odkládaná dokončená stavba.

pan Novák: No konečně, to jsme se načekali!

paní Nováková: Však už bylo na čase, zajímalo by mě, proč to tak dlouho trvalo...

pan Novák: Za všechno může Kalousek!

Matěj Pur:

Velká válka/Velký mír

Píše se rok 2050. Už 10 let zuří na Zemi válka, na jedné straně Spojené státy evropské (USE), na druhé Novosovětský svaz (NSSSR), na třetí Svaz internetových společností (SIS). Tato válka se samozřejmě neomezuje jen na Zemi, celá Sluneční soustava už je kolonizována některou z velmocí, Rudou planetu si samozřejmě zabral NSSR, USE drží plynné obry, na SIS zbyly nehostinné vnitřní planety Merkur a Venuše. Tak je to alespoň teď, ve válce se vše mění rychle. Obzvlášť v téhle velké, kybernetické.

V evropském Ministerstvu války vládla napjatá atmosféra. Nejlepší programátoři z celé Evropy se snažili prolomit ochranu SISu a zároveň odolat útoku Novosovětů. Strany se měnily tak rychle, že málokdo už poznal, proti komu bojují dnes. Bohužel dnes byl zrovna jeden z těch horších dnů, kdy se ostatní spojily proti Evropě. Ve velké válce neumírají vojáci, všichni jsou dnes nahrazeni roboty, v této válce umírají pouze civilisté. Velká válka nemá vítěze, nikdy nikdo nemůže ovládnout celou Sluneční sou-

stavu, vždy bude jeden nepřátelský programátor, který prolomí vaši obranu a začne ovládat vaše vojáky (které ještě včera ovládal někdo jiný). Jediným smyslem života všech vědců, programátorů a inženýrů byla válka. A velká válka žádný smysl nemá.

Alarm probudil Sedmičku z filozofování. „Varování, blíží se nepřátelské drony,“ ozval se počítačový hlas. Sedmička si pomyslel, že jiné než nepřátelské se stejně ani nemůžou blížit. „Spustit protidronovou sekvenci 056,“ přikázal Sedmička.

„Ale pane,“ protestoval Stopadesát dvojka, „tato sekvence trvá čtyři hodiny a ty my nemáme... Neměl jste na mysli 065? Ta je podle mě teď ideální.“

„Ano, pravděpodobně jsem myslel ji, kdo tu přes tu evropskou fascinaci katalogizováním a číslováním všeho, včetně zaměstnanců, má pracovat? Spustit 065!“ Dosud černá zeď se změnila v satelitní obraz Ministerstva války. Na okraji zdi, vedle dveří, se objevila formace dronů, které nadzvukovou rychlostí se blížily k Ministerstvu. Najednou se o kilometr dál objevilo další Ministerstvo. Byla to pochopitelně nová verze klamného hologramu, který měl za úkol přilákat drony. A to se zjevně začalo dařit drony na zdi pomalu měnily směr. Sedmička přikázal své směně: „Až začnou drony útočit na ten hologram, pokuste se nad nimi převzít moc, tehdy budou zmatení a zranitelní.“

Snaživý Stopadesát dvojka se opět ozval: „Máme zkusit 147a nebo 168j?“

Sedmičkovi právě došla trpělivost: „Použijte prostě útok hrubou silou!“

Stopadesát dvojka už dotčeně odsekl: „Proč neřeknete rovnou

139?“

Teď už Sedmička na něj zařval: „Kašlu vám na nějaké číslování, jsem člověk, ne katalog!

Nepamatuji si všech 78 925 položek!“

„Ve skutečnosti jich je už 79 428, pane, očividně jste ještě nečetl aktualizaci 2050.4.8.“

„A kde na to podle vás mám vzít čas a energii? Řídím tuhle jednotku už téměř od počátku války!“

Naštěstí jejich hádku ukončil útok dronů na hologram. Programátoři v místnosti roztančili své prsty po dotykových stolech a snažili se prolomit obranu dronů.

„Kdo je ovládá teď?“ zeptal se již uklidněný Sedmička.

„Vypadá to na Svaz internetových společností vidím v kódu dronů jasný rukopis programátorů Googlu.“

Vypadá to, že Novosovětům ten jejich neosocialismus pořád nefunguje. Očividně jim došly peníze už i na programátory pro ovládání dronů již několik měsíců na nás nezaútočil nikdo s programem psaným azbukou. Škoda, že internetovým společností peníze asi nikdy nedojdou když měly peníze na koupení celého kontinentu a dvou planet, budou je mít i na drony. Uvidíme, jestli brzy nekoupí celou Novosovětskou Asii, pomyslel si Sedmička a vydal se na cestu domů. Když šel po ulici, najednou pod ním zmizel chodník a začal padat. Po několika metrech dopadl do modře osvětlené místnosti. Vprostřed místnosti byl stůl, u kterého sedělo několik lidí. Muž sedící v čele promluvil: „Vítám vás, Juane, velmi na nás zapůsobil dnešní výstup proti číslování.“ Sedmička/Juan nemohl uvěřit tomu, co se děje. Svě jméno neslyšel už

hodně dlouho.

„Odkud znáte mé jméno? Jak to, že jste mě sledovali i na Ministerstvu?“

Muž opět promluvil: „Jsme odbojová organizace bojující proti válce a přílišné byrokratizaci USE. Máme své zdroje všude, i ve vládě, kde se samozřejmě vaše vzpoura proti číslování již řeší. A potřebujeme vaši pomoc.“

„Jak vám můžu pomoci? Ale počítejte s tím, že nezdám USE.“

„Potřebujeme ukončit tuto válku. Když budou zničena všechna Ministerstva války, nikdo válku nebude moct vést. Souhlasíte s tím?“

„Zemře přeci mnoho nevinných. Proti teroristům celý život bojuji a teď se mám stát jedním z nich?“

„USE mají chatrné základy, které kompenzují byrokracií. Musíme Zemi očistit a začít zase na úrovni národních států. Jinak bude celá Země brzy zničena. Naše výbušnina bude neodhaliitelná, ale nikdo kromě vás ji tam nemůže donést. Zároveň naši spolupracovníci donesou nálože i na Ministerstva války ostatních velmocí a nastane velký mír. Po tolika letech!“

„Tak tedy dobrá, ať nastane mír,“ zvolal Sedmička/Juan a ostatní kolem stolu, kteří doteď seděli v tichu, začali bouřlivě tleskat a skandovat: „Za velký mír! Za velký mír!“

Po několika týdnech Juan vstupoval do Ministerstva války s náloží pod kůží. Byl velmi nervózní a mírně opilý, protože se snažil nervozitu zahnat. Jakmile ale vstoupil, vrhla se na něj ochranka. Přestože se Juan snažil bránit, odvedli ho do výtahu a odjeli do nejnižšího patra. Juan věděl, co to znamená: Čeká ho sám Minis-

tr války. Ministr se zvedl od svého stolu. Mávl na svou ochranku, aby odešla. Juan s ním po chvíli zůstal v místnosti sám. První promluvil Ministr: „Vážně jste myslel, že vám to projde? Že se o tom nedozví Ministr války USE, NSSSR nebo SISu? Ano, vaše skupina byla infiltrována. Mám ale jeden dotaz Přemýšleli jste vůbec, co by zavládlo po konci války?“

Juan nervózně zamumlal: „Velký mír.“

Ministr ale pokračoval: „Naše společnost neumí pracovat s mírem, potřebuje válku, potřebuje nepřátele. Sám jste si přece říkal, že jediným smyslem našich životů je válka. Bez ní by nikdo neměl co dělat, vše by zvládli roboti. Jen ve válce jsme potřební někdo musí roboty ovládat, získávat na svoji stranu a podobně.“

„Ale roboty přece vždy musí někdo řídit!“ namítl Juan.

„V mírovém světě ne, brzy by se zvládli spravovat sami, jen válka může zachránit lidstvo. Válka je daní za náš pokrok.“

#Praxe

V květnu byl třetí ročník pedagogického lycea na praxích. Někteří se utvrdili v představě o budoucím povolání v mateřské školce či základní škole, někteří zjistili, že to opravdu není práce pro ně. Ať tak či tak, „perly“ a postřehy z praxe sepsali v pár větách i pro Jégéčko.

Děti umějí být velice bezprostřední. Je jedno, jestli jste důležití, vážení, nebo máte vysokou pozici. V očích dítěte naše sociální statusy splývají v jednotné lajně. Při své praxi jsem se dozvěděla spoustu věcí, že tatínek jedné holčičky je nenapravitelný, protože se mu líbí jiné ženy. Nebo že když je někdo bouchne, tak mu to mají vrátit dvakrát tolik, protože to říká tatínek. Dokonce jsem se dozvěděla, že občas vypadám jako bezdomovec, protože mi každý vlas trčí na jinou stranu. Díky bohu mi i ve stejný den pochválily nové boty. Od dětí se toho dozvíte opravdu spoustu.

Tereza

Přijdu do třídy, jsem paní vychovatelkou přestavena a všechny děti se ke mně seběhnou a začnou se tulit a vyptávat. „Můžeme ti říkat Kájo nebo paní vychovatelko?“, „A kolik ti je?“, „Kam chodíš do školy?“, „A máš nějakou sestru?“. Otázek bylo milion a já byla překvapena, jak mě děti rychle a mile přijaly. Den ode dne jsme s dětmi měli lepší vztah, povídali jsme si, hráli jsme si, rozvíjeli jsme společně jejich dovednosti a mě docházelo, jak je práce s dětmi krásná. Naplňovalo mě jejich nadšení pro všechno, jejich láska, chuť pomáhat, samostatně se rozvíjet a zlepšovat, i třeba to zlobení, protože bylo mnohdy velmi vtipné, jak se při napomenutí vztekaly, ale hlavně jejich bezstarostnost, při které jsem i já zapomněla na všechny své problémy a trable, které mě v tu chvíli doprovázely. Díky praxi jsem si uvědomila, že přítomnost dětí nám vykouzlí úsměv na tváři a vynesou vás do těch růžových obláčků, ať se děje cokoliv.

Karolína Szabová

Na své praxi v Domově dětí a mládeže Větrník jsem zjistila něco pro mě nového. Dětem může porozumět jen a jen dítě. Je jedno, jaký je věkový rozdíl mezi vámi a vašimi svěřenci. Stačí dva roky a jste jako z odlišných planet, prostě nepochopitelní. Rozdíl mezi dospělými, učitelkami a praktikanty spočívá jen v tom, jak moc se snaží pochopit chování dětí a jak si dovedou hrát, ale hrát od srdce a upřímně. Dospělí se od dětí musí pořad něco učit.

Zuzana Huňková

„Ty potřebuješ čůrat, vid’?“ stihla jsem se zeptat potom, co jsem nandala pastu na kartáček klučinovi, který se rval mezi dětmi dopředu, netrpělivě přede mnou přešlapoval a prosil o ni. Poslala jsem ho na záchod, zaběhl za roh, ale po chvílce se vrátil s kalhotami u kolen a vyděšeným výrazem. Na záchod doběhnout nestihl. To se asi občas stane každému dítěti. Ale tenhle vtipálek to svedl celé na mě a všem rozhlásil, že jsem ho na záchod nepustila, protože jsem mu musela dát pastu na kartáček. To jsem se dozvěděla až druhý den a on dělal, že na celou nepříjemnou záležitost zapomněl. Pro dobrotu na žebrotu.

Eliška Radostová

Za celé tři týdny jsem si velice oblíbila jednoho chlapečka. Nebyl příliš chytrý a neuměl moc dobře mluvit, ale mě velice bavily jeho „hlášky“. Když jsem mu při obědě, kdy byly buchtičky s krémem, řekla, proč vylízává talíř od krému, řekl mi jen: „Já dělám jenom svojí práci.“ Na takovou odpověď nenajdete žádná slova, tomu se můžete jen smát.

Kateřina Ehlová

Většina lidí si vybírá praxi tak, aby mu rychle utekla a aby si to hlavně rychle odbyl. Ostatní hlavně proto, aby jim praxe něco dala, což je podle mě správně. Buď si u své praxe uvědomí, že by se tímto směrem rádi vydali, nebo přesně naopak a rozhodnou se, že tímto směrem rozhodně nepůjdou. A to přesně byl můj případ.

Věděla jsem, že to bude náročné a zároveň dobrá zkušenost. Moje praxe byla v MŠ a ZŠ pro tělesně postižené při Jedličkově ústavu, konkrétně tedy v MŠ. Hned jsem věděla, že bych nešla k velkým dětem do školy či družiny. O tom, že tímto směrem nechci jít, jsem se rozhodla hned v prvním týdnu. Ano, mám ráda děti, ale představa, že se 8 hodin denně stresuji, aby se jim nic nestalo, a po celou dobu je nesmím spustit z očí, je pro mě velmi nepříjemná. Což se vám možná zdá naprosto normální, když jste ve školce, ale u dětí tělesně postižených je riziko úrazu či dalšího problému dost zvýšené. Jestliže si budete příští rok vybírat praxi, myslete hlavně na to, aby vám něco dala. A nemyslím tím jen to, že tam budete denně 3 – 4 hodiny. Možná občas budete ve stresu nebo se budete nudit, nebo dokonce trpět. Ale ve finále si uvědomíte, že vám ty děti stejně budou chybět a stejně tak jako uvědomění si, že byste tuto práci chtěli dělat v budoucnu, je důležité i uvědomění si, že tato práce není pro vás.

Šárka Smutná

Ve školce září jsem měla jednoho individuála, který se mi skoro každý den počůral. Když se to přihodilo asi po šesté, bylo to až neskutečné, že se mu to podařilo od hlavy až k patě. Vzala jsem ho do šatny převléknout do čistého prádla a kladla jsem mu otázku: „Jak ses mohl takhle počůrat Fanoušku? Vždyť sis počůral i tričko.“ Fanoušek se jen pousmál a řekl: „Takhle...“ Se strachem v očích jsem ho prosila, ať hlavně nečůrá tady. Naštěstí jsme vše společně zvládli a Fanda vydržel 3 hodiny v suchu.

Eunika Rozhovcová

Zjistila jsem, že tak malé děti, jaké jsem měla na praxi ve školce, nebudou nic pro mě. Jeden z důvodů je i to, že vůbec nechápu sarkasmus, který velmi ráda a často používám. Když jsem se skupinkou dětí hrála stolní hru, jeden chlapeček ke mně přišel s korálky na krku. Ty zářivě růžové korálky vzal zrovna holčičce, která si hrála na princeznu. Chlubil se mi s nimi, takže jsem mu řekla: „No ty jsi teda fešák, krásná princezna.“ Hned, jak to zaslechli další chlapečci, běželi si ukrást vlastní korále a úmyslně se s nimi celé dopoledne promenádovali kolem mě, abych jim je také pochválila.

Lucka

Na své praxi jsem byla ve třech institucích, jako je základní škola, mateřská škola a školní družina. Zajímavý zážitek pro mě byl, když jsem byla s mateřskou školou na procházce a vedla jsem za ruku 4 -letého chlapce, který byl nemocný a bral prášky na uklidnění, ale tento den si asi ráno zapomněl vzít svou pilulku a už to bylo poznat. Po pár krocích zjistil, že se mu asi zrovna dvakrát nelíbím a začal do mě mírně kopat, nadávat, občas se vztekl a trošičku mi mačkal ruku, ale takovým způsobem, že jsem ho nedokázala udržet a musely mi přijít na pomoc dvě další paní učitelky, které se chlapeci asi také nelíbily. Síly nám nestačily, tak jsme suverénně zavolaly sanitku, aby si chlapce odvezli. Druhý den mě slušně pozdravil a zřejmě si tento incident nepamatoval. Už jsem pro něj byla zase paní učitelka Kája a ne *****.

Uprostřed druhého týdne jsem si vzpomněl, že umím složit vlaštovku. Celý zbytek praxe jsem byl jako na stavebním páse. Tolik vlaštovek, v tak krátkém časovém období jsem ještě nesložil. Naštěstí se některé děti vlaštovku naučily, tak potom učily ostatní.

Kryštof Lakomý

Vzpomínky na Anglii

Minulý týden navštívilo několik studentů krásnou Anglii. Podívali se samozřejmě do Londýna, ale také i na hrad Hever, někdejší sídlo Anny Boleynové, Beachy Head, nebo třeba muzeum v Portsmouth.

Racci vedle sebevrahů

Ačkoliv jsou Beachy Head známé místo pro sebevrahy i my jsme se tam vydali. Když jsme vystoupili z autobusu, vůbec jsme nevěděli, co nás čeká. Jelikož na den nebylo nic jiného naplánovaného, báli jsme se, že to bude dlouhé a nudné. Necháпали jsme sebevrahy, kteří zde chtěli strávit poslední chvíle svého života. Až když jsme se vzdálili od silnice, pochopili jsme pravou krásu útesů. Viděli jsme racky, majáky a krásné moře, jehož vlny a šum nás navždy okouzly.

Svatoňová, Krejcarová (2.S)

Birthday party v Anglii

Už jste někdy něco takového zažili z pozice hosta v rodině, kde se to slaví? Já ano, poprvé, a mohu říci, že je to nádherná zkušenost, která Vás dokonce o chlup sblíží s Vaší náhradní rodinou! V naší rodině měla narozeniny, dnes už pětiletá, Daisy. Když jsem ten den přišla na snídani, po celém domě byly ozdoby, balónky, stuhy s nápisem „Happy Birthday“ a přáníčka s gratulacemi. Daisy měla na sobě placku Birthday Girl a vesele běhala po domě. Večer se pak konala ona párty, na stole bylo připraveno zobání a dort s marcipánem a motivem z pohádky od Disneyho, z Frozen. Na něm byla spousta svíček, takže když je Daisy sfoukávala, trvalo jí to poměrně dlouho. Nejdřív jsem tam chvíli seděla s ostatními hosty a rodinou v obývacím pokoji, ale nechtěla jsem zbytečně otravovat, a tak jsem šla nahoru.

Závěrem bych chtěla říci, že naše rodina to slavila opravdu hodně, mnohem více než my v ČR, a že Vám přeji, abyste nějakou takovou B-day party taky zažili, protože je to nezapomenutelný zážitek!

Kadlusová

Nejoblíbenější část výletu pro mě byl Hever Castle. Moc se mi líbil interiér a zaujalo mě, jak mohl být Jindřich VIII. Tak krutý a tlustý. Anglie mu musí vzdát hold, protože bojoval velmi dobře a tak si myslím, že byl velmi dobrý král.

Adam (2.S)

Jednou z nejzajímavějších věcí z celého týdne byly rozhodně dotazníky, jejichž otázky jsme pokládali kolemjdoucím v Brightonu. Nejen že jsme se dozvěděli zajímavé odpovědi a popovídali si s lidmi, ale také jsme poznali, jací Angličané jsou. Velice nás překvapilo, jak ochotní a vstřícní mohou Angličané být, pokud se chováte slušně. Když je pozdravíte, představíte se a poprosíte je o trochu jejich času, vyjdou vám vstříc.

Elinka a Kačenka (2.B)

„Tak tady si dáme záchod, buďte si tu, jak dlouho chcete, maximálně 5 – 10 minut, víc fakt ne. Znovu opakuji, můžete tu být, jak dlouho jen budete chtít, ale za 5 – 10 minut se sejdeme venku, jasný?“

Při zpáteční cestě domů jsme zastavili na jedné francouzské benzínové pumpě. Nejdříve to byla jedna z mnoha normálních zastávek, dokud jsme si nevšimli tří černochoů naskakujících do nákladního auta plného zboží, nepozorovaně, ostražitě. Nejprve se snažili dostat i k nám do zavazadlového prostoru autobusu, ale pan řidič náš autobus ochránil. Naštěstí jsme odjeli včas a nic se nám nestalo.

Zégul

Byl jednou jeden racek jménem Zégul. A ten měl ukrutný hlad. Tak se rozhodl, že si zaletí do školy na svačinku. Pátral a rozhlížel se po nejlepší svačince, když v tom uviděl odloženou tortillu. S hladovým křikem se na ni vrhl. Tortilla byla tak chutná, že ji vyvrh a znovu snědl, aby si mohl znovu pochutnat.

Martina, Simča (2.A)

Beachy Head

Teplý svit slunce a příjemně chladný vítr vanoucí v nárazových poryvech. Když stanu na vápencových útesech, vypínajících se 200 m nad mořem, cítím to, co musí cítit letící pták. Výhled je naprosto úchvatný, moře v odstínech modré a zelené, dokonce je vidět zemské zakřivení. A nad ním se klene blankytné nebe.

Zhluboka vdechnu do plic slaný mořský vzduch a usměju se nad tou nádherou.

Dominik (4.K), Míša (5.K)

HMS Victory

V pondělí jsme byli na lodi kapitána Nelsona. Loď byla prostorná, ale přesto měla nízké stropy, takže se do ní nikdo nevešel. Viděli jsme i sud, ve kterém přivezli kapitána Nelsona, když padl v bitvě. V tom sudu byla Brandy. Byly tam i nějaké mučící nástroje.

Terka, Zuzka (1.P)

Výlet na Hever Castle

Vyjeli jsme na Hever Castle, abychom si prohlédli, kde bydlela Anna Boleynová. Po prohlídce jsme šli do keřového bludiště a uprostřed byl bílý Obelisk. Nakonec jsme šli ještě do vodního bludiště. Cílem bylo dostat se doprostřed suchý a nikomu se to nepovedlo. Pak už to nikdo neřešil a namáčeli jsme se naschvál, ale nikomu nedošlo, že nemáme nic jiného na sebe.

Anežka Knorrová (1.P)

...s p. Hrádkovou na téma: akademie

Konec roku je tu, akademie už klepe na dveře. Zeptali jsme se jedné z profesorek, které ji pořádají, na několik otázek.

Paní profesorko, jak bude vypadat letošní akademie, kde se koná a co nás na ní přibližně čeká?

Letos, tak jako předchozí roky, se opět můžete těšit na čtvrtěční (25.6) odpolední show ve velkém sále Lidových sadů. Začínáme v 16:00, hlavní program potrvá přibližně do 17:30, ale letos novinka! - budeme pokračovat open-air festivalem na zahradě za budovou. Představí se nám zajímavé kapely, které mají něco společného s naším Jergymem.

Kdo všechno se podílí na přípravě akademie?

S paní profesorkou Riedlovou tvoříme tvůrčí duo, které je ovšem pokaždé vydatně doplňováno nápady samotných studentů. Před dvěma lety nám pomáhali septimáni, poté 3.B a letos se vyloupli, hádejte kdo, terciáni! Má snad už někdo ze čtenářů nápad na příští rok?

Kdo bude akademií tentokrát provázet?

Mělo by to být překvapení. Mohu jen prozradit, že to bude nesourodá dvojice.

Viděli jsme plakáty „jergym hledá talent,“ takže jak se to povedlo? Kolik talentů jergym našel? A budou mezi účinkujícími i nějaké nové neokoukané tváře?

Talenty se náš Jergym jen hemží! Tradičně nejvíce se jich objevilo v hudební oblasti doplněné o jedno taneční číslo a určitě přijde

i kouzelník.

Je nějaké číslo nebo bod programu, na který se vy obzvláště těšíte a který byste nám doporučila?

Všechna čísla jsou úžasná, vážně. Já se osobně těším na děvčata z primy a naši stálici Vítka Rutkovského.

Chystá se zase nějaké zajímavé společné vystoupení, soustředění učitelů nebo volba nejoblíbenějších?

Rozhodně ano. O to bychom vás přece nemohli ochudit!

Protože tohle se často mění a loni mohli cenu dostat až čtyři lidé, zeptám se, jak to bude letos s vyhlášením Jeronýma, popř. Jeronýmka?

Pokud nezaznamenáme na poslední chvíli nějaký mimořádný počín, bude vyhlášen jeden Jeroným a jeden Jeronýmek.

ným a jeden Jeronýmek.

Dnes se konala generální zkouška, takže jak to vypadá s přípravami? Všechno perfektně secvičené nebo zatím spíš improvizace?

Bé je správně ☺. As usual. Spoléháme na cosi magického, co nás jako obvykle zachrání od propadáku ☺. Právil Shakespeara, já to jen parafrázuji.

A poslední otázka: Co se bude dít po skončení oficiální části Akademie? Bude dodržena tradice a vystoupí Pozitivní mládež?

Pokud myslíte „pozitivní mládež“ náš profesorský pěvecký sbor, pak ano. Vystoupíme na konci programu jako zlatý hřeb večera.

Moc děkujeme za rozhovor a už se těšíme na letošní akademii ☺!

Magda Bittnerová

Zjistili jsme, že na našem gymnáziu studovalo mnoho zajímavých osobností! Po Zuzce Mormanové je to Magda Bittnerová, úspěšná scenáristka!

Kolik je to let, co jsi ze školy?

Maturovala jsem v roce 2001, takže už je to čtrnáct let.

Co teď děláš, kde pracuješ?

Jsem scenáristka. Jsem autorka z týmu scenáristů, kteří tvoří seriál Ordinace v růžové zahradě 2, vymýšlím dějové linky. Stejným způsobem jsem pracovala např. i na seriálu První republika. Kromě toho dělám dramaturgii pro jeden dokumentární cyklus o mentálně postižených mladých lidech, který teď natáčí Česká televize.

Co jsi vystudovala?

Vystudovala jsem scenáristiku a dramaturgii na FAMU. I když mi všichni říkali, že to není možné, dostala jsem se tam přímo z gymplu. Dnes už to není tak výjimečné, ale můj ročník byl jeden z prvních, kdy se na FAMU striktně nepožadovaly „životní zkušenosti“ jako podmínka studia. To, že jsem s přijímačkami neváhala, bylo pro mě štěstí, protože jsem se díky tomu dostala velmi mladá i do praxe, z čehož těžím dodnes.

Kdo byl tvým třídním? A samozřejmě – jak na něj vzpomínáš?

Mým třídním byl dnes už bohužel zesnulý profesor František Habětinek. Měl nás od primy a tehdy asi ve většině z nás budil hrůzu. Dva metry výšky, na sobě

bílý plášť, hlas jak víchř z hor a nekompromisní výtka za každou chybu. Ještě pár let po maturitě jsem mívala noční můry o tom,

že mě čeká písemka z matematiky – a to jsem z ní mívala jedničky! Ale jak jednou řekla moje kamarádka: „Byl tvrděj, ale fěr.“ Měl zvláštní, hodně potměšilý smysl pro humor, uměl se za nás postavit, když bylo třeba, zorganizoval nám skvělé výlety do ciziny – a tam dokázal být velmi benevolentní. Nikdy se nesnažil za každou cenu zalíbit a říkal narovinu svůj názor. Myslím, že nikdy nikoho záměrně nepotopil, a když mu občas ujely nervy a dal nespravedlivou známku, tak ji pak zase potichu smazal. Aspoň já s ním měla takovou zkušenost. Prostě charakter, výrazný člověk, kterých potkáte v životě jen pár.

Jak vůbec vzpomínáš na celou tu dlouhou dobu osmi let na Jeronýmově gymnáziu? U některých studentů se objevuje tzv. ponorka, nejen mezi sebou, ale i z vyučujících. Jak to bylo u vás ve třídě?

Já na tu dobu vzpomínám moc ráda. Byli jsme zvláštní třída, protože nás byl 21 děvčat a jen 9 kluků, kteří tudíž byli vždycky v menšině. Asi díky tomuhle poměru jsme platili za extrémně

bezproblémovou třídu. Možná až moc. Měla jsem ve třídě několik kamarádek, které mi zůstaly dodnes – a asi nikoho, s kým bych měla vyloženě konflikt. A podobně na tom byla většina z nás. Takže – byli jsme vzorní, ne moc akční, nemáme z té doby zas až tolik rebelantských historek, ale zároveň to byla taková příjemná oáza klidu.

A na co vzpomínáš nejvíc? Myslím kamarády, společné přestávky, učitele, předměty.

Kromě kamarádů vzpomínám nejradši na hodiny dějepisu. Vedl je profesor Ladislav Lhota, další osobnost, která mě formovala pro příští život. Dějepis jsem milovala už od základky, on mě v tom hodně podporoval a pod jeho vedením jsem se pustila i do Středoškolské odborné činnosti, když jsem napsala knížku o odsunu Němců z Liberce. Zajistil mi úlevy ve školní docházce, takže jsem místo vyučování chodila tak jednou týdně bádát do archivu. Začalo to jako obyčejná ročníková práce v rámci jeho hodiny, a nakonec jsem s tím vyhrála celostátní soutěž, knížka se vydala, přeložila do němčiny... A ještě teď se mi stává, že mě osloví někdo, kdo ji četl a chtěl by ji mít doma. Oba jsme asi předpokládali, že ze mne bude historik, dlouho jsem to tak i chtěla. Ale pak jsem jen tak ze zvědavosti zkusila přijímačky na FAMU a ono to vyšlo. Ale historie mě neopustila. Dovedla mě k seriálu První republika a k napsání scénáře, který se odehrává v roce 1946 – a s nímž jsem vyhrála několik scenáristických cen. Vloni jsem spolupracovala

na diskutovaném dokudramatu Televisa bude!, které mapovalo vznik televizního vysílání v Československu. A i teď připravuji projekt s historickou tematikou.

Maturitní zkouška, mezník, který má ukázat, že jste dospělí, jak se zpívá v jedné písničce z doby mého gymnaziálního studia. Jak vzpomínáš na maturitu?

Před maturitou jsem si věřila. Nepředpokládala jsem, že bych ji neudělala, a taky vše šlo hladce. Vlastně z toho nemám žádnou zábavnou historku. Snad až na to, že tématem naší slohové práce byl citát, který pojednával o terorismu. Měla to být esej a já ji napsala v tom smyslu, že terorismus jako prostředek prosazování politických a mocenských cílů je mrtvý, bez naděje na úspěch, postupně bude slábnout a i ti, kdo ho dosud užívají, brzy pochopí, že tudy cesta nevede. Jako třeba v Irsku. To bylo v květnu 2001. Jak velice může být člověk naivní...

Poslední otázka, s odstupem let už určitě můžeš zhodnotit, jak tě naše škola připravila na další studium nebo život vůbec?

Bylo tu těch několik osobností, na které nezapomenu: Habětínek, Lhota a Canov. Lidé, kteří milovali svoji práci a snažili se předat nám nejen data a informace, ale i podstatu a kouzlo svého oboru. Jeho šarm a jeho moudrost. Pak jazyky: Když jsem vyšla z gymnázia, uměla jsem perfektně německy. V angličtině jsem si tolik nevěřila, ale po letech jsem zjistila, že i tam jsem dostala skvělý základ. A angličtina je pro můj obor hodně důležitá.

Takže ano, za tohle jsem vděč-

ná. Zůstali mi dobří přátelé. Na druhou stranu, mám-li mít výtku – a je-li to vůbec výtku –, žila jsem tehdy trochu jako ve skleníku. Víceleté gymnázium je skvělá příprava na vysokou školu, studium se dá dobře rozvrhnout a je komplexní,

ale daní za to je odtržení od sociální reality velké části naší společnosti. Pozdější zkušenosti mi daly jasně najevo, že pocit výlučnosti, který jsem tehdy cítila, byl falešný a velmi nezasloužený.

Milá Magdo, děkujeme za rozhovor a zdravíme tě!

jergymTV

---

2 roky JergymTV

Jsou to už dva roky, co na naší škole existuje školní televize Jergym Tv.

Začínala jen ve dvou lidech, jako klíčovací plátno byla použita zelená zeď v učebně matematiky, mikrofon na obyčejných sluchátkách a jedna malá kamera. Bylo to pro nás svým způsobem motivací pro další rozvoj, dobrá odezva od studentů i profesorů si vyžádala další pokračování, po dvouměsíčním fungování jsme již mohli natáčet s lepším mikrofonem a především před zeleným plátnem, což dost ulehčilo střih .

Postupem času jsme natáčeli i na různých akcích, jako jsou například akademie, sportovní hry, různé přednášky, na začátku roku 2014 jsme také poprvé navštívili maturitní plesy, že kterých jsme dělali reportáže i natáčeli celé maturitní nástupy. Čas plynul a my nabírali nové členy, neustále se snažili vylepšovat náš pravidelný pořad Zprávy JERGYM a přinášeli nové nápady. Velkou změnou pak pro nás bylo nové studio, ve kterém natáčíme až do současnosti. Mohli jsme zde natáčet mimo naší pravidelné relace i speciální maturitní díl, kterému jsme věnovali mimořádnou pozornost, což i odpovídá jeho délce. Za poslední dva roky jsme tak ušli nemalou cestu a budeme velice rádi, pokud nás budete sledovat i v příštích letech. Bude to opravdu stát za to.

Matouš Müller